

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษา
กลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมต่อการตระหนักรู้ในตนเองของวัยรุ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
มีลำดับชั้นการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนวัยรุ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสตั๊ดทึบ
ที่มีอายุระหว่าง 15-17 ปี จำนวน 331 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนวัยรุ่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีอายุระหว่าง
15-17 ปี ซึ่งมีระดับความตระหนักรู้ในตนเอง ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา (ภาคผนวก ข)
จากการทำแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเองและสมัครใจเข้าร่วมในงานวิจัย โดยผู้วิจัยได้
ดำเนินการคัดเลือกตามขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ให้นักเรียนทำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
 - 2.2 ตรวจสอบคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเอง และเรียงลำดับคะแนนจากมากไป
หาน้อย แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาได้จำนวน 90 คน
 - 2.3 ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนที่ได้จากข้อ 2 จากลำดับท้ายสุด เพื่อสอบถามความสมัครใจ
ในการเข้าร่วม จำนวน 16 คน
 - 2.4 แบ่งกลุ่ม โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ
8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ทดลอง ได้แก่

1. แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเอง
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจาก หนังสือ ตำรา เอกสาร ต่าง ๆ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบวัดที่ได้ถูกสร้างขึ้นและใช้งานมาแล้ว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้ครอบคลุมตามเนื้อหาที่วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยครั้งนี้

1. แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเอง

- 1.1 ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 1.2 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ในตนเองจากตำราและเอกสารต่าง ๆ
- 1.3 ศึกษารูปแบบของแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองที่มีผู้วิจัยท่านอื่น ๆ ได้สร้างขึ้นมา
- 1.4 จัดสร้างแบบวัดโดยการกำหนดรูปแบบ (Pattern) และเนื้อหา (Content)

เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ทำการวิจัย โดยได้ข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 34 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้ตอบเลือกข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อคำถามทั้งหมด 34 ข้อ ประกอบด้วยข้อความด้านบวกจำนวน 30 ข้อ และเป็นข้อความด้านลบจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5, 12, 18, 19 โดยข้อความทางลบจะถูกกลับค่าคะแนนก่อนนำไปรวมคะแนน

1.5 นำแบบวัดที่ได้สร้างขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของแบบวัด

1.6 นำแบบวัดที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษานำไปตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1.6.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์

1.6.2 รองศาสตราจารย์ มรว.ดร.สมพร สุทัศนีย์

1.6.3 บาทหลวง ดร.วีระ ผังรักษ์

1.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.8 นำแบบวัดฉบับที่ปรับปรุงและได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคระยอง หลังจากนั้น นำแบบวัดมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 ถึง .81 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87 (ภาคผนวก ข)

1.9 นำผลที่ได้จากการทดสอบใช้ (Try Out) ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและขออนุญาตเริ่มทำการทดลอง

3.10 นำแบบวัดที่ได้มาตรฐานแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด (ภาคผนวก ก)

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม

2.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมให้สอดคล้องกับการพัฒนาตระหนักรู้ในตนเอง โดยเน้นการขยายการตระหนักรู้ในตนเอง การค้นหาความหมายของชีวิตผ่านตัวตนที่เป็น และการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนตามแนวอัตถิภาวะนิยม โดยการคำนึงถึงการสร้างบรรยากาศภายในกลุ่ม ให้สมาชิกมีความไว้วางใจกัน ให้ความสำคัญของการสร้างสัมพันธภาพภายในกลุ่มมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 การให้คำปรึกษาครั้งที่ 1-3 การสร้างสัมพันธภาพที่ดี เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความรู้สึกคุ้นเคยไว้วางใจซึ่งกันและกัน และกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง

2.2.2 การให้คำปรึกษาครั้งที่ 4-5 การค้นพบตัวเอง เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดสติ สามารถรับรู้ ความรู้สึกความคิดของตนเอง

2.2.3 การให้คำปรึกษาครั้งที่ 6-7 ความรู้สึกเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง มีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

2.2.4 การให้คำปรึกษาครั้งที่ 8-9 การเลือกเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถจัดการกับปัญหาและตัดสินใจกับสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2.2.5 การให้คำปรึกษาครั้งที่ 10-11 ความรับผิดชอบ เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษา มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

2.2.6 การให้คำปรึกษาครั้งที่ 12-13 การมีชีวิตอยู่เหนือตัวตน เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาค้นพบความหมายของชีวิตและสามารถพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองอย่างแท้จริง

2.3 นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญทางด้านการให้คำปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

2.4 เมื่อผ่านการตรวจสอบและแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำแล้วนำไปประกอบการให้คำปรึกษาไปใช้ในการทดลอง(ภาคผนวก ก)

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนวัยรุ่นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 16 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแล้วแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบ ระยะเวลาการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้ (Winer, Brown, & Michels, 1991, p. 509)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

	b1	...	bj	...	bq
a 1	G1	...	G1	...	G1
.
.
a 2	G2	...	G2	...	G2

a 1 แทน กลุ่มทดลอง

a 2 แทน กลุ่มควบคุม

b1 แทน ระยะเวลาการทดลอง

bj แทน ระยะเวลาหลังการทดลอง

bq แทน ระยะติดตามผล

G1 แทน จำนวนคนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยม

G2 แทน จำนวนคนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยม

วิธีดำเนินการทดลอง

มีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 เสนอแบบขออนุมัติทำวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย เพื่อตรวจสอบขั้นตอนในการทดลองมิให้มีผลกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพหรือมีอันตรายใด ๆ แก่กลุ่มตัวอย่างและได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2550

1.2 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย

1.3 หลังจากได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียนเทคนิคสัตหีบ เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการวิจัย

2. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเอง ตรวจสอบคะแนน แล้วนำคะแนนมาเรียงลำดับ เลือกผู้ที่มีคะแนนจากลำดับท้ายสุดขึ้นไป สัมภาษณ์ ความสมัครใจของผู้ร่วมการทดลอง จำนวน 16 คน แล้วแบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน ผู้วิจัยทำความเข้าใจในการเข้าร่วมและชี้แจงขั้นตอนในการให้คำปรึกษา

2.2 ระยะการทดลอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ผู้วิจัยดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัติภาวะนิยมตามโปรแกรมการให้คำปรึกษากับกลุ่มทดลอง โดยทำการทดลองเป็นกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง 7 สัปดาห์ รวมเป็น 14 ครั้ง ครั้งละ 60-90 นาที

2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเอง ในวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 คะแนนที่ได้เป็นระยะหลังการทดลอง (Post Test)

2.4 ระยะติดตามผลห่างจากระยะหลังการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองฉบับเดิมอีกครั้ง ในวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2550 คะแนนที่ได้เป็นคะแนนระยะติดตามผล (Follow Up)

3. นำข้อมูลจากแบบประเมินทั้งหมด เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วน แล้วจึงนำไปดำเนินการวิเคราะห์ผลการทดลองต่อไป

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปร ระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measures Analysis of Variance: One between-Subjects Variable and One within Subjects Variable) (Howell, 2007, p. 458) และเมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบรายคู่แบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Procedure)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University